

**PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego „Imielnica” w Płocku**

Zespół autorski:
mgr inż. Monika Kołodziej-Gądek

mgr inż. Józefina Sobiegraj
inż. Witold Osak
mgr inż. Łukasz Pluskota
mgr Bartosz Woźniewski

Wrocław, 2019

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z późn. zm.), w związku z art. 74a ust. 2 ww. ustawy oświadczam, że:

- *ukończyłam/-łem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w obszarze:
 - a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
 - b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
 - c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
 - d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych
- *ukończyłam/-łem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie i posiadam co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko, lub brałam/-em udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognoz oddziaływania na środowisko.

Jestem świadoma/-my odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(podpis autora prognozy oddziaływania
na środowisko,
a w przypadku zespołu autorów - kierującego
tym zespołem)

*niewłaściwe skreślić

SPIS TREŚCI:

I.	PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY	4
II.	MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU	4
III.	OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	5
1.	Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	5
2.	Stan środowiska.....	9
3.	Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego	13
IV.	ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU	15
1.	Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	15
2.	Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko.....	19
3.	Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	21
4.	Wpływ ustaleń planu na elementy środowiska we wzajemnym powiązaniu.....	22
V.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH	25
VI.	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	26
VII.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU	26
VIII.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	27
IX.	PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	32
1.	Przyjęte założenia.....	32
2.	Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze.....	33
3.	Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania.....	35
4.	Oddziaływanie transgraniczne i na obszary Natura 2000	35
X.	STRESZCZENIE	35

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt planu opracowany został w efekcie podjęcia przez Radę Miasta Płocka Uchwały Nr 162/IX/2015 Rady Miasta Płocka z dnia 30 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Imielnica” w Płocku.

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

⇒ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.);

⇒ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, ze zm.);

⇒ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2018 poz. 1945, ze zm.).

Opracowanie Prognozy oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych oraz powinno stanowić integralną część opracowania planu i podawać rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU

Przy sporządzaniu Prognozy wykorzystano następujące materiały:

1. Projekt rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Imielnica” w Płocku, w skali 1:1000, SoftGIS, Wrocław, 2018;
2. Projekt uchwały Rady Miasta Płocka w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Imielnica” w Płocku, SoftGIS, Wrocław, 2018;
3. Opracowanie ekofizjograficzne "Borowiczki – Parcele" w Płocku, Elżbieta Szymańska, Płock;
4. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka, przyjęte Uchwałą Nr 565/XXXIII/2013 Rady Miasta Płocka z dnia 26 marca 2013 r.

Obowiązek sporządzenia Prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46 - 53). Zgodnie z nim prognoza:

1. określa, analizuje i ocenia istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz

integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

2. przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenu. Dokonano również oceny stanu i funkcjonowania środowiska, jego walorów i zasobów, określonych w opracowaniu ekofizjograficznym.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze zainwestowania przewidzianego projektem planu miejscowego oceniano posługując się następującymi kryteriami:

- ⇒ charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- ⇒ intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- ⇒ bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- ⇒ okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- ⇒ częstotliwości oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne),
- ⇒ zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- ⇒ trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest mapa w skali 1:4000.

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne

Granice obszaru objętego planem wyznaczają:

- 1) od zachodu: rzeka Rosica;
- 2) od północy: północna granica administracyjna miasta;
- 3) od wschodu: granica Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu „Parcele” w Płocku, przyjętego Uchwałą Nr 529/XXVII/04 Rady Miasta Płocka z 28 czerwca 2004 roku (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego z dnia 4 sierpnia 2004 roku, Nr 194, poz. 5166);
- 4) od południa: południowe granice działek o numerach ewidencyjnych gruntów: 1229/2, 1230/2, 1228/6, 1249/2, 1247/5, 1256/6, 1257/33, 1258/12, 1259/9, 1261/6, 1262/10, 1263/20, 1264/30, 2001/4, 2003/4, 2005/3, 1200/1, 2505, 2506/1, 2501/10, 2501/12, 2501/13, 2504/2.

Rzeźba terenu i budowa geologiczna

Zgodnie z podziałem geograficznym J. Kondrackiego obszar opracowania położony jest w prowincji Niziny Środkowoeuropejskiej, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego, makroregion Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego, mezoregion Pojezierza Dobrzyńskiego.

Teren położony jest na Wysoczyźnie polodowcowej płaskiej. Charakteryzuje się zróżnicowaną fizjonomią - o niewielkich deniwelacjach w części centralnej i wchodniej, które nie przekraczają 5%, z występującymi - w południowej części opracowania oraz obszarach jarów rzek Rosicy i Pisencji - spadkami wynoszącymi więcej niż 5%.

Obszar położony jest na utworach kredy górnej przykrytej osadami trzeciorzędu. Osady te, powstałe w okresie paleogenu i neogenu reprezentowane są odpowiednio przez: piętro oligoceńskie oraz piętra miocenu i pliocenu.

Osady pliocenu stanowią bezpośrednie podłoże czwartorzędu, związane genetycznie z glaciałami Wisły, Odry i Warty. W profilu pionowym przeważają gliny zwałowe, piaski i żwiry akumulacji fluwioglacjalnej, ility, mułki i piaski zastoiskowe. Pod gliną zwałową budującą powierzchnię wysoczyzny wyraźnie zaznacza się warstwa drobnych i grubych piasków o miąższości do 5m oddzielająca zalegający pokład gliny zwałowej wcześniejszego glaciału południowopolskiego.

Warunki topoklimatyczne

Obszar położony jest w środkowej strefie Kotliny Płockiej, w subregionie klimatycznym środkowo-polskim. Tym samym występują tu korzystne warunki klimatyczne z dość łagodnymi zimami i ciepłymi latami, zmniejszonymi opadami oraz przewagą wiatrów zachodnich (19,4%). Ponadto, lokalny klimat zależy również od m.in. ukształtowania powierzchni terenu, pokrycia szatą roślinną, stopnia zurbanizowania.

Specyficzna cechą rejonu Płocka jest jedna z najmniejszych sum opadów atmosferycznych w Polsce – ok. 500 mm. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi około 8 °C, a średnia roczna amplituda: 21,4 °C. Średnia wilgotność powietrza w ciągu roku kształtuje się na poziomie ok. 80%. Obszar rzeki Rosicy charakteryzuje się nieco odmiennymi warunkami, gdzie w dolinie gromadzą się masy oziębionego powietrza. Związane jest to ze sływem zimnych mas powietrza w okresie nocy. Skutkiem są różnice temperatur jakie można odnotować w dnach dolin i na terenach sąsiadujących z nimi.

Wody podziemne

Według podziału regionalnego zwykłych wód podziemnych Polski wg B. Paczyńskiego, obszar miasta znajduje się w obrębie regionu mazowieckiego, który charakteryzuje się występowaniem wielopiętrowego porowego systemu kenozoicznego i niżej położonego systemu szczelinowego. Północna część miasta należy do rejonu chełmińsko-dobrzyńskiego. W obsza-

rze objętym planem znajduje się Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 – Subniecka Warszawska, będący utworem trzeciorzędowym. Średnia głębokość zbiornika wynosi ok. 160m. Zasoby wynoszą ok. 250 000 m³/d, a moduł jednostkowej wydajności przyjmuje niską wartość 0,06 l/s/km². Świadczy to o bardzo ograniczonym tempie odnawialności zasobów. Zbiornik jest stosunkowo dobrze izolowany, decyduje o tym jego znaczna głębokość. Wody charakteryzują się najwyższą – Ia, Ib i wysoka jakością – Ic. Ze względu na głębokość zalegania wszelkie zjawiska występujące na badanym terenie nie wpływają na ich stan. Infiltracja do wód wgłębnych jest zredukowana za sprawą nieprzepuszczalnych pokładów glacialnych o znacznej miąższości.

Poziom występowania wód gruntowych jest zróżnicowany. W zachodniej i - sporadycznie - północnej części opracowania wody te występują płycej – od 3 do 1 m. W dolinie Rosicy oraz jej strefie krawędziowej – gdzie występuje odpływ powierzchniowy – wody gruntowe zalegają na głębokości od 2 do 0,5 m.

Wody powierzchniowe

Obszar objęty opracowaniem, podobnie jak całe miasto Płock, zlokalizowany jest w dorzeczu dolnej Wisły. Przez obszar opracowania planu przebiega rzeka Rosica, która stanowi prawy dopływ Wisły a jej źródło znajduje się na obszarze gminy Radzanowo. Jar, którym biegnie rzeka, ze względu na wyjątkowe uwarunkowania przyrodnicze objęty został jedną z form ochrony przyrody poprzez utworzenie na jego obszarze zespołu przyrodniczo krajobrazowego. Ponadto, w obszarze planu występuje również rzeka Pisencja, biorąca swój początek w Gulczewie, a przebiegająca przez jar we wschodniej części Imielnicy.

Gleby, szata roślinna i świat zwierzęcy

Gleby

Gleby na obszarze opracowania mają genezę związaną ściśle z budową geologiczną, szczególnie z czwartorzędowymi utworami plejstocenu i holocenu – glinami, piaskami, żwirami, iłami oraz osadami rzecznyymi. Na utworach tych wykształciły się następujące typy gleb:

- gleby brunatne wyługowane, należące do gleb średnio urodzajnych - ich stosunki wodne zależne są od rzeźby terenu, dominują na omawianym obszarze.
- czarne ziemie zdegradowane – charakteryzujące się zmniejszeniem miąższości poziomu próchnicznego, przy silnej degradacji poziom próchnicy przybiera barwę szarą, występują w centralnej części obszaru.
- gleby biellicowe i pseudobiellicowe – gleby powstałe z piasków przy udziale roślinności borów, w ich profilu występuje poziom próchnicy nakładowej, w obrębie tego typu gleb zachodzi proces biellicowania – opierający się na kwaśnej hydrolizie minerałów i przemieszczaniu się produktów wietrzenia w głąb profilu glebowego. Gleby te występują pod zbiorowiskami drzew iglastych.

Walory szaty roślinnej i świata zwierzęcego

Szata roślinna występująca na obszarze podlega procesom antropogenizacji oraz procesom sukcesji roślinnej, tj. etapowego zastępowania na danym terenie jednych zbiorowisk roślinnych przez inne, w związku z wzajemną konkurencją gatunków.

Rejon opracowania i jego najbliższe otoczenie charakteryzuje się środowiskami przyrodniczymi o niezwykle zróżnicowanej wartości – od niedużej po unikatową.

Do najcenniejszych elementów środowiska przyrodniczego zaliczyć należy: jar rzeki Rosicy, jar Pisencji oraz obszary lasów.

W dolinie rzeki Rosicy skład roślinności i kształt zbiorowisk posiada cechy typowe dla tego rodzaju siedlisk. Miejsca nisko położone, tereny zalewowe zajmują łągi olszowe z dominacją w drzewostanie olszy czarnej. Dobrze nasłonecznione miejsca doliny zajmują zbiorowiska ciepłolubne z rodziny Prunetalia. Występują najczęściej w miejscach gdzie drzewostan jest rozrzedzony, na półkach ziemnych doliny powstałych w wyniku erozji. Są one uważane jako zbiorowiska zastępcze w stosunku do zespołów i zbiorowisk lasów liściastych. Cechą wyróżniającą jar jest duży udział w szacie roślinnej okazałych wierzb i topoli, na co wpływ bliskość oraz powiązania ekologiczne dolin – Wisły i Rosicy. Ponadto cechą charakterystyczną jest wyjątkowo duże wymieszanie zbiorowisk: lasy olszowe (olsza czarna z towarzyszącym bzmem czarnym i czeremchą zwyczajną czy trzmieliną europejską), łągi topolowo-wierzbowe (wierzba krucha, wierzba biała, topola czarna, topola biała), las grądowy, zbiorowiska z klonem jesionolistnym, zbiorowiska innych drzew liściastych (topola osika, brzoza brodawkowata, klon pospolity, klon jawor, czeremcha pospolita, zbiorowiska krzewów, zbiorowiska trawiaste i ziołoroślowe (wrotycz, nawłocie, pokrzywa, szczaw) czy też drzewa owocowe (zwłaszcza jabłoń). W zadrzewieniach, charakterystycznych dla lasów łągowych występuje wiele gatunków ptaków, takich jak np.: pokrzywka, pierwiosnek, świstunka, kos, drozd, dziki gołąb, słowik szary, zięba, rudzik. Na łąkach tarasu zalewowego Rosicy można zaobserwować: skowronka, pliszkę żółtą, kuropatwy i bażanty. Spośród zwierząt występują: sarny, zające i wiewiórki.

Jar Pisencja porośnięty jest lasem o cechach zbliżonych do naturalnego. Dno jaru porasta łąg olszowy złożony z olszy czarnej z niewielką domieszką jesionu. Typ siedliskowy, który rośnie na zboczach wąwozu to las świeży i las wilgotny składający się z brzozy, olchy, klonu jawora, topoli białej, dębu, modrzewia oraz sosny. Podszyt leśny stanowią: czeremcha, dereń świdwa, bez czarny, jarząb, głóg z tarniną i dąb z ekspansywnym tu klonem. Bardzo licznie występują też olchy i brzozy. Na terenie Jaru Pisencja stwierdzono występowanie licznych gatunków ptaków, takich jak: jastrząb, krogulec, myszołów zwyczajny, puszczyk, płomykówka, szpak, zięba zwyczajna, kos, rudzik, raniuszek, trznadel, czyż, kulczyk, dzwonec, sikora bogatka, wilga, muchołówka szara i żałobna, słowik rdzawy, sójka, gołąb grzywacz.

Skład gatunkowy lasów występujących na obszarze opracowania jest bardzo zróżnicowany i bogaty. Rosną tu: sosna zwyczajna, świerk pospolity, dąb, brzoza brodawkowata, klon pospolity, olsza czarna, jesion wyniosły, modrzew europejski, lipa drobnolistna, robinia akacja a w podszyciu występuje m.in.: czeremcha pospolita, dąb, kruszyna pospolita, jarząb pospolity, klon, akacja, bez czarny, olsza czarna, jałowiec pospolity, leszczyna pospolita, śnieguliczka biała, śliwa tarnina, dereń biały, głóg jednoszyjkowy.

Na płatach łąk, powstałych wskutek ingerencji człowieka spotkać można m.in. rzeżuchę łąkową, jaskier ostry, firletkę poszarpaną, nabłoc oraz rumianek a w miejscach dobrze nasłonecznionych cały szereg zbiorowisk kserotermicznych. Są one środowiskiem życia wielu gatunków zwierząt, w tym duży udział mają ptaki budujące gniazda bezpośrednio na ziemi. Należą do nich czajka, rycyk, krwawodziób, świergotek łąkowy, pliszka żółta.

Wskutek sukcesji i zarastania wartości ekologicznej nabierają pola uprawne, na których nadal prowadzona jest uprawa roli. W miejscach pozbawionych drzew i krzewów, na polanach i odsłoniętych zboczach występują zbiorowiska trawiaste i ziołoroślowe.

Występująca na omawianym terenie bioróżnorodność stanowi duże dziedzictwo środowiska przyrodniczego choć w znacznej mierze zostało ono zmienione w wyniku działalności człowieka. (E. Szymańska, *Opracowanie ekofizjograficzne...*)

Tereny otwarte oraz łąki zamieszkują m.in. skowronek polny, świergotek polny. Spotkać tu można również grupę ssaków, m.in. lisa, zająca szarego, sarnę, kunę domową. Spośród gryzoni występuje wiewiórka i mysz polna. Z bliskością terenów zurbanizowanych związane jest występowanie: wróbla, jaskółki dymówki, pliszki siwej, trznadla, sroki i wrony siwej.

Zasoby naturalne

W obszarze planu nie występują złoża surowców naturalnych i kopalin.

Chronione elementy środowiska w tym obszary Natura 2000

W granicach planu występuje Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Jaru rzeki Rosicy. W granicach opracowania nie występują obszary Natura 2000.

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031) przedstawiono w tabeli poniżej (tab. 1).

Tab. 1. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Margines tolerancji [%]				
			----- [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]				
			2010	2011	2012	2013	2014
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	-	-	-	-	-
	24 godziny	125 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 2,5 ^{g)}	rok kalendarzowy	25 ^{c), j)}	4	3	2	1	1
		20 ^{c), k)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 10 ^{h)}	24 godziny	50 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenek węgla	osiem godzin ⁱ⁾	10.000 ^{c), i)}	-	-	-	-	-

c) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; d) Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; e) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin; f) Suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10; g) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 2,5 μm (PM2,5) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; h) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 10 μm (PM10) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; i) Maksymalna średnia ośmiogodzinna, spośród średnich kroczących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Każdą tak obliczoną średnią ośmiogodzinną przypisuje się dobie, w której się ona kończy; pierwszym okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 17:00 dnia poprzedniego do godziny 1:00 danego dnia; ostatnim okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 16:00 do 24:00 tego dnia czasu środkowoeuropejskiego CET; j) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2015 r. (faza I); k) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 r. (faza II).

W 2014 roku na terenie miasta Płock przeprowadzono pomiar w dwóch punktach pomiarowych: przy ul. Królowej Jadwigi 4 (kod stacji: MzPlockPKN) oraz ul. Reja 28 (kod stacji: MzPlockReja). Tab.2. przedstawia wyniki pomiaru.

Tab.2. Statystyki zanieczyszczeń powietrza.

Parametr	Jedn.	Stacja	Pomiar	Min. (1h)	Max. (1h)	Min. (24h)	Max. (24h)	Średnia roczna	Uwagi
Dwutlenek siarki (SO ₂)	μg/m ³	Królowej Jadwigi 4	automat.	0,00	195,40			9,17	
		Reja 28	automat.	0,50	127,20			5,67	
Dwutlenek azotu (NO ₂)	μg/m ³	Królowej Jadwigi 4	automat.	0,06	98,53			14,99	
		Reja 28	automat.	1,3	106,67			17,19	
Tlenki azotu (NO _x)	μg/m ³	Królowej Jadwigi 4	automat.	0,07	374,28			17,46	
		Reja 28	automat.	1,2	597,57			25,13	
Pył zawieszony (PM ₁₀)	μg/m ³	Królowej Jadwigi 4	manual.			5,44	119,96	31,87	Przekroczenie normy - (24h)
		Reja 28	automat.	1,03	259,35	3,80	90,16	30,42	Przekroczenie normy - (24h)
Benzen (C ₆ H ₆)	μg/m ³	Królowej Jadwigi 4	automat.	0,11	64,05			1,76	Przekroczenie normy (1h)
		Reja 28	automat.	0,05	49,20			2,00	Przekroczenie normy (1h)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie „Roczna ocena jakości powietrza w województwie mazowieckim”, 2014, WIOS Warszawa.

Obszar planu stanowią w większości tereny zabudowane. Dominują tu budynki jednorodzinne, o zwartej, intensywnej zabudowie. Osiedle Imielnica nie jest przyłączone do miejskiego systemu ciepłego. Występująca tu zabudowa wykorzystuje do ogrzewania indywidualne stanowiska grzewcze. Stan ten skutkuje zwiększoną emisją niską powstającą w związku z ogrzewaniem budynków. Czynnikiem działającym na korzyść lokalnego stanu powietrza jest rozwinięta infrastruktura – w tym sieć gazowa (umożliwiająca wykorzystanie tego surowca w celach grzewczych oraz znaczne powierzchnie terenów zielonych, w formie klinów, sprzyjające dobremu przewietrzaniu niniejszego obszaru.

Teren narażony jest na zwiększoną ilość zanieczyszczeń pochodzących z emisji komunikacyjnej w związku z przebiegiem przez północną część obszaru drogi głównej stanowiącej fragment drogi krajowej nr 62.

Klimat akustyczny

Wskaźniki dotyczące dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku znajdują się w *Obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014, poz. 112). W przypadku planowania przestrzennego, które jest działaniem długookresowym zasadnym jest wykorzystywanie wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N, które odnoszą się do wszystkich dób w ciągu roku. Z kolei wskaźniki dobowe L_{AeqD} i L_{AeqN} wskazują hałas „chwilowy” odnotowany w danym miejscu w obrębie jednej konkretnej doby i są skutecznie stosowane w celach kontrolnych.

Tab. 4. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem - dla zainwestowania występującego w obrębie obszaru opracowania MPZP.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej	64	59	50	40
Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług	68	59	55	45

Tab. 5. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia pomiarów kontrolnych w odniesieniu do jednej doby - dla zainwestowania występującego w obrębie obszaru opracowania MPZP.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następujących	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej	61	56	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe	65	56	55	45

Hałas na terenie objętym Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Imielnica” związany jest głównie z nadmiernym ruchem samochodowym, wynikającym z

sąsiedztwa drogi krajowej nr 62. Ponadto na terenie opracowania występują drogi o zwiększonym natężeniu ruchu – ulica Harcerska i Morelowa. Największy poziom hałasu występuje w godzinach porannych i popołudniowych. W 2012 roku sporządzono Mapę akustyczną miasta Płocka – oraz jej aktualizację w roku 2013. Opracowanie to wskazuje na występowanie przekroczeń poziomów hałasu wzdłuż drogi krajowej nr 62. Poziom ten kształtuje się na poziomie od 65 do 75 db.

Emitentem hałasu mogą być również napowietrzne linie elektroenergetyczne przebiegające przez obszar opracowania. Poziom wytwarzanego hałasu jest zależny m.in. od parametrów technicznych linii oraz panujących warunków atmosferycznych.

Stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych.

Rzeka Rosica stanowi Jednolitą część wód (JCW) obszaru dorzecza Wisły – kod PLRW2000172738. Rzeka objęta została programem „Monitoring rzek w latach 2010-2012” prowadzonym przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie. Oceny elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych oraz chemicznych dokonano na podstawie badań przeprowadzonych w 2010 r. Elementem biologicznym i hydromorfologicznym rzeki nadano klasę II. Potencjał ekologiczny określono jako „umiarkowany”. Rzeka spełnia wymagania stawiane w związku z lokalizacją w obszarze chronionym. Stan JCW oceniono jednak jako zły.

Brak jest informacji odnośnie stanu czystości wód rzeki Pisencji.

Zanieczyszczenie rzek powodują „dzikie” zrzuty nieczystości komunalnych oraz spływy powierzchniowe z terenów rolnych. Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych jest odprowadzanie zanieczyszczonych wód opadowych na powierzchnię gruntu, zwłaszcza z obszarów przemysłowych. Zatem potencjalnymi ogniskami zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych są m.in. punkty dystrybucji paliw płynnych, zakłady przemysłowe, „dzikie” wysypiska odpadów komunalnych oraz składowiska odpadów przemysłowych.

W 2013 r. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w ramach Monitoringu Jakości Wód Podziemnych w Województwie Mazowieckim przeprowadził badania na próbkach wody pobranych z otworu badawczego nr 1856 w Płocku. Na podstawie przeprowadzonych analiz sklasyfikowano wody podziemne w obszarze Płocka jako wody o niskiej jakości – V klasy. Przyczyną było przekroczenie wskaźnika NO_3^{H} – kwasu azotowego. Kwas azotowy wykorzystywany jest m.in. do produkcji nawozów sztucznych. Przyczyn przekroczenia wskaźnika należy upatrywać m.in. w ich nadmiernym stosowaniu w procesach produkcji rolnej.

Zabudowa mieszkaniowa znajdująca się na terenie opracowania jest przyłączona do kanalizacji sanitarnej. Ścieki z tego obszaru odprowadzane są za pośrednictwem przepompowni ścieków do oczyszczalni ścieków w Maszewie.

Gospodarka odpadami

Na terenie miasta Płocka funkcjonują następujące systemy zbiórki odpadów: selektywna zbiórka odpadów (tworzywa sztuczne, metale, szkło, makulatura), zbiórka odpadów niesegregowanych, zbiórka odpadów niebezpiecznych.

Odbiór odpadów komunalnych zorganizowany został poprzez podział obszaru miasta na IV sektory. Każdy sektor obsługiwany jest przez przedsiębiorstwo wyłonione za pomocą odrębnego przetargu. Sektor I obsługiwany jest przez „Eko-Maz Sp. z o. o., lider konsorcjum, Sita Płocka Gospodarka Komunalna Sp. z o. o., sektor III – Remondis Sp. z o. o. O/Płock, a sektory II i IV przez Sita Płocka Gospodarka Komunalna Sp. z o. o. Firmy te, prócz bezpośredniego odbioru odpadów od mieszkańców prowadzą także punkty selektywnego zbierania odpadów, oddzielnie dla każdego sektora.

Miejszem zagospodarowania odpadów jest Zakład Utylizacji Odpadów Komunalnych w Kobiernikach k/Płocka Sp. z o. o., Kobierniki 42. Zakład posiada cztery kwatery, w których składowane są odpady w tym dwie zamknięte i zrehabilitowane oraz jedną w trakcie zamykania. Obiekt przyjmuje odpady z obszaru Gminy Płock oraz 16 innych gmin, które wchodzi w skład Związku Gmin Regionu Płockiego. Zakład osiągnął maksymalną moc przerobową 64 000 t., co jest ilością umożliwiającą pełne zagospodarowanie otrzymywanych odpadów.

W 2014 roku, dzięki procesom stosowanym w zakładzie, poziom ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych do składowania wyniósł 25,4%. Poziom recyklingu, przygotowania do ponownego użycia frakcji odpadów: papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła wyniósł 27,2%. Natomiast poziom recyklingu do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych (inne odpady niż niebezpieczne odpady budowlane i rozbiórkowe) wynosi 99,9%.

Zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny zbierany jest podczas mobilnych zbiórek, organizowanych raz na kwartał, a także w Punkcie Selektywnej Zbiórki Odpadów oraz w wyznaczonych punktach, gdzie za odbiór odpowiedzialne są wyznaczone firmy. Najbliżej położone PSZO położone są przy ul. Szarych Szeregów 14, Baczyńskiego 3, Sucharskiego 3, Sikorskiego 8.

Promieniowanie elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne jest bardzo rozległe i obejmuje różne długości fal, począwszy od fal radiowych przez fale promieni podczerwonych, zakres widzialny i fale promieni nadfioletowych, aż do bardzo krótkich fal promieni rentgenowskich i promieni gamma. Z całego spektrum promieniowania elektromagnetycznego w sposób istotny oddziałują na organizmy tylko te fale, które są pochłaniane przez atomy, cząsteczki i struktury komórkowe. Z uwagi na sposób oddziaływania promieniowania na materię, widmo promieniowania elektromagnetycznego można podzielić na promieniowanie jonizujące i niejonizujące:

- promieniowanie jonizujące, występuje w wyniku użytkowania zarówno wzbogaconych, jak i naturalnych substancji promieniotwórczych w energetyce jądrowej, ochronie zdrowia, przemyśle, badaniach naukowych,

- promieniowanie niejonizujące występuje wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itd. (E. Szymańska, *Opracowanie ekofizjograficzne...*)

Wg powyższej klasyfikacji, na obszarze opracowania nie występują obiekty i instalacje mogące być źródłem promieniowania elektromagnetycznego.

3. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

Sporządzone dla przedmiotowego obszaru „Opracowanie Ekofizjograficzne „Borowiczki – Parcele” w Płocku” (E. Szymańska) dokonuje podziału przestrzeni ze względu na jej warunki ekologiczne i fizjograficzne. Na tej podstawie wyznacza tereny o różnych predyspozycjach do kształtowania zabudowy, a także obszary o istotnym znaczeniu dla podtrzymania lub poprawy walorów środowiskowych obszaru opracowania. Tym samym wyróżnione zostały:

Obszary o szczególnym znaczeniu dla zachowania różnorodności biologicznej oraz prawidłowego funkcjonowania środowiska

„Postępująca urbanizacja obszaru wiąże się z ograniczeniem istniejących w jego granicach funkcji przyrodniczych. Odporność tych terenów na negatywne oddziaływanie ze strony działalności człowieka uzależnione jest od występowania i siły powiązań pomiędzy obszarami. W celu przywrócenia walorów środowiska naturalnego oraz ograniczenia zagrożeń wynikających z działalności człowieka konieczne byłoby wzmocnienie drożności korytarzy ekologicznych poprzez utworzenie trwałych obszarów „zielonych”, zapewniających swobodny przepływ materiału genetycznego pomiędzy poszczególnymi zachowanymi obszarami naturalnymi, a także stały jego napływ spoza obszaru opracowania.” (E. Szymańska, „Opracowanie Ekofizjograficzne...”)

Obszary i obiekty objęte formami ochrony przyrody

„Podstawą tworzenia korytarzy ekologicznych na obszarze opracowania powinny być obszary objęte formami ochrony przyrody. Główną osią tego systemu winna stać się dolina rzeki Wiśły, która jako jeden z obszarów Natura 2000, będący elementem krajowej sieci ekologicznej, stanowić będzie podstawowy kierunek napływu materiału genetycznego. Powiązanie tego obszaru z objętymi granicami Zespołu przyrodniczo – krajobrazowego jarem rzeki Rosicy, stanowić będzie główny element sieci korytarzy ekologicznych. Koniecznym jest respektowanie wszelkich zakazów na tych terenach, co z jednej strony ochroni je przed antropogenizacją, a z drugiej stworzy możliwość wykorzystania terenów dla celów turystycznych i wypoczynkowych. Ustanowione w granicach tych obszarów zakazy i ograniczenia w możliwości realizacji zabudowy tworzą mocne podstawy dla podtrzymania wysokich walorów środowiskowych obszaru opracowania..” (E. Szymańska, „Opracowanie Ekofizjograficzne...”)

Obiekty proponowane do objęcia ochroną zasobów kulturowych

„Poza wysokimi walorami środowiskowymi i krajobrazowymi jaru Pisencja na szczególną uwagę zasługują zlokalizowane na jego obszarze obiekty militarne, pochodzące z czasów II Wojny Światowej. Są to bunkry typu Ringstandt 69, Ringstandt 58 C Tobruk. Wybudowane przez Niemców w 1944 r. (albo 1943) połączone były siecią rowów o głębokości 120-150 cm, rozmieszczonych nie rzadziej niż co 400-500 m. Stanowią one najczęściej spotykany typ bunkrów ogniowych po prawej stronie Płocka. Obiekty te mogą stanowić cenne źródło informacji dla mieszkańców o historii miasta i regionu. Zaleca się objęcie jaru Pisencja jedną z form ochrony przyrody oraz podjęcie działań zmierzających do podniesienia jego walorów, jako miejsca wypoczynku mieszkańców osiedli. To z kolei stworzyłoby możliwość zaadaptowania wyżej wymienionych obiektów i ich prezentacji jako namacalnego przykładu bogatej historii Płocka.” (E. Szymańska, „Opracowanie Ekofizjograficzne...”)

Obszary położone w granicach stref ochronnych od sieci infrastruktury technicznej

„Strefa ochronna to obszar znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie sieci infrastruktury technicznej, na którym występują ograniczenia w możliwości lokalizacji zabudowy lub jego użytkowaniu. Na obszarze opracowania jako główne rodzaje stref ochronnych wyznaczyć należy:

- strefę bezpieczeństwa rurociągów przesyłowych dalekosiężnych, której szerokość określona została w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie

- strefę ochronną od napowietrznych linii energetycznych, której szerokość zależy przede wszystkim od przesyłanego napięcia.” (E. Szymańska, „Opracowanie Ekofizjograficzne...”)

Tereny przydatne do lokalizacji zabudowy

„Poza wyszczególnionymi powyżej obszarami o wyjątkowych uwarunkowaniach wpływających na ograniczenie możliwości zabudowy należy stwierdzić, że występujące w terenie uwarunkowania środowiskowe wskazują, iż nie ma poważniejszych przeciwwskazań ekologicznych i fizjograficznych dla wprowadzania zabudowy na terenach dotychczas nie zainwestowanych lub wolnych od zabudowy. Dogodne warunki geologiczne, niewielkie różnice w ukształtowaniu terenu i niski poziom wód gruntowych stwarzają dobre warunki do posadawiania budynków.” (E. Szymańska, „Opracowanie Ekofizjograficzne...”)

Tereny, dla których sugeruje się zmianę dotychczasowego przeznaczenia

„W ramach przeprowadzonej analizy uwarunkowań środowiskowych wyznaczone zostały dwa typy obszarów, dla których mimo dobrych warunków dla posadawiania budynków, w aktualnie obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wprowadzono zakazy realizacji zabudowy. (...) przykładem terenów, których przeznaczenie mogłoby ulec zmianie w celu umożliwienia realizacji zabudowy są obszary o niewielkiej powierzchni oznaczone w ewidencji gruntów i budynków oraz miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako tereny leśne. Są to tereny, nie posiadające połączeń ekologicznych z innymi obszarami zieleni, a niewielkie powierzchnie sprawiają iż prowadzenie gospodarki leśnej na tych terenach jest ekonomicznie nieuzasadnione. Wnioski mieszkańców składane do Urzędu Miasta Płocka sugerują, iż część terenów oznaczona w planie symbolami LS nie jest porośnięta roślinnością wysoką i mogłaby stanowić atrakcyjne tereny mieszkaniowe.

W przypadku dopuszczenia na tym terenie zabudowy, w celu ograniczenia jej niekorzystnego wpływu na tereny sąsiednie, winna mieć ona charakter wysoce ekstensywny.” (E. Szymańska, „Opracowanie Ekofizjograficzne...”)

IV. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU

1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia planu znajdują się w czterech działach obejmujących: **przepisy ogólne** (dział I), **ustalenia ogólne** (dział II), **ustalenia szczegółowe** (dział III) i **ustalenia końcowe** (dział IV).

W **rozdziale I** w ramach **przepisy ogólne** określa się przedmiot i zakres planu. Integralną część opracowania stanowi załącznik graficzny w skali 1:1000. W dziale I znajdują się także definicje terminów specjalistycznych użytych w uchwale planu.

W **rozdziale II** w ramach **ustaleń ogólnych** wymieniono oznaczenia graficzne - przedstawione na rysunku planu – które są obowiązującymi ustaleniami planu, wynikają z przepisów odrębnych, bądź mają charakter informacyjny. Do obowiązujących ustaleń planu należą oznaczenia granicy obszaru objętego planem, linie rozgraniczające, nieprzekraczalne linie zabudowy, przeznaczenia terenów oznaczone symbolem literowym i numerem oraz obiekt kultu religijnego - kapliczka. Oznaczenia graficzne, które wynikają z przepisów odrębnych to obszary stanowisk archeologicznych, obiekty wpisane do rejestru zabytków, granice Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy, strefy bezpieczeństwa rurociągów naftowych, strefy ochronne od lasów oraz strefy ochrony sanitarnej cmentarza 50 m i 150 m. Pozostałe oznaczenia mają charakter informacyjny. Ponadto w dziale II znajdują się

ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. W celu kształtowania estetyki krajobrazu miejskiego ustala się zasady realizacji i kształtowania dachów, elewacji. Ustalono także zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów usługowych na terenach objętych planem.

W zakresie zasad ochrony środowiska i przyrody ustalenia planu wprowadzają wymóg zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska, dla terenów wyznaczonych w planie. Ponadto w planie zakazuje się lokalizacji obiektów i urządzeń, których oddziaływanie na środowisko określone dopuszczalnymi poziomami emisji wykracza poza granice działki, do której inwestor posiada tytuł prawny. Plan umożliwia pozyskiwanie energii cieplnej z alternatywnych, ekologicznych źródeł ciepła, w tym celu dopuszcza się wykorzystywanie ekologicznych nośników energii. Na terenach objętych planem zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska za wyjątkiem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej i celu publicznego, z zastrzeżeniem dotrzymywania wszelkich ograniczeń i wymogów wynikających z przepisów odrębnych. Jednocześnie dopuszcza się przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykaze brak negatywnego wpływu i oddziaływania na środowisko, przedsięwzięcia dla których odstąpiono od sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zakazuje się lokalizowania zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii. Wprowadzono także zapis nakazujący prowadzenie gospodarki odpadami komunalnymi w oparciu o przepisy odrębne, a także nakaz zaspokojenia potrzeb poprzez zastosowanie paliw „ekologicznie czystych”, jak np. gaz, lekki olej opałowy, z zastosowaniem technologii zapewniających minimalne wskaźniki emisyjne gazów i pyłów do powietrza lub alternatywnych źródeł energii. Zakaz prowadzenia działalności w zakresie odzysku i gromadzenia surowców. W planie ustala się ochronę stanowisk archeologicznych wpisanych do Krajowej Ewidencji Zabytków Archeologicznych. Są to: stanowisko archeologiczne nr 79 (AZP 50-54/32) oraz nr 82 (AZP 50-54/35). Ponadto, ochronie podlega także zabytek nieruchomy – kościół p.w. Najświętszego Serca Jezusowego, wpisany do Rejestru Zabytków – nr 567 z 23.02.1988r oraz obiekt kultu religijnego - kapliczka, wskazana na rysunku planu - zgodnie z ustaleniami planu.

W przypadku realizacji inwestycji na terenach, na których znajdują się wymienione stanowiska archeologiczne, mają zastosowanie zasady postępowania regulowane przepisami odrębnymi.

Nakazano także ochronę terenów znajdujących się w granicach Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy określonych.

W związku z funkcjonowaniem lotniska „Płock”, dla wznoszonych budynków i budowli obowiązują nieprzekraczalne ograniczenia wysokości. Plan wyznacza strefy bezpieczeństwa dla rurociągów DN800 o szerokości nie mniejszej niż 20m, DN 500 o szerokości nie mniejszej niż 16m.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej dopuszczono budowę nowych, oraz przebudowę i rozbudowę istniejących sieci infrastruktury technicznej. Ustala się także, prowadzenie sieci i urządzeń technicznych w liniach rozgraniczających dróg publicznych i ogólnodostępnych ciągów pieszych. Zgodnie z ustaleniami obszar opracowania ma być zaopatrywany w wodę dla potrzeb bytowo-gospodarczych i przeciwpożarowych z miejskiej sieci wodociągowej. Odprowadzanie ścieków ma odbywać się poprzez sieć istniejącą sieć kanalizacyjną, realizację projektowanych odcinków sieci i realizację przydomowych oczyszczalni ścieków. Ponadto dopuszcza się realizację bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustalono odprowadzanie powierzchniowe i zagospodarowanie tychże wód na działce poprzez infiltrację do gruntu. W

przypadku braku możliwości pełnego ich zagospodarowania w obszarze działki ze względu na warunki gruntowo-wodne, dopuszczono możliwość gromadzenia w zbiornikach retencyjnych na terenie działki budowlanej. Dopuszcza się odprowadzanie niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych do ogólnodostępnego systemu kanalizacji. Ustalenia planu dopuszczają budowę, przebudowę oraz rozbudowę sieci infrastruktury technicznej na obszarze planu. W zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą ustala się zaopatrzenie z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła, a także dopuszcza się zaopatrzenie z systemów uzyskujących energię ciepłą z kolektorów słonecznych. Zaopatrzenie w gaz przewidziano z sieci gazowej. W zakresie telekomunikacji ustalono powiązanie sieci z układem zewnętrznym.

W **rozdziale III** w ramach **przepisów szczegółowych** ustala się przeznaczenia i zasady zagospodarowania na poszczególnych terenach. Na obszarze planu wyznacza się tereny przeznaczone pod:

- **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną** o symbolach od **1MN** do **50MN**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 12 m dla budynków mieszkalnych, 4 m dla budynków gospodarczych i garaży oraz nie większą niż 3 m dla wiat, altan i obiektów małej architektury. Powierzchnię terenu biologicznie czynnego ustalono na nie mniej niż 40% powierzchni działki budowlanej. Wskaźnik intensywności zabudowy określono na poziomie nie większym niż 0,9 i nie mniejszym niż 0,1, a maksymalnej powierzchni zabudowy na 35%. Ponadto ustalono także zasady kształtowania dachów.

- **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną ekstensywną** o symbolach od **1MNe** do **5MNe**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 10 m dla budynków mieszkalnych, 4 m dla budynków gospodarczych i garaży oraz nie większą niż 3 m dla wiat, altan i obiektów małej architektury. Powierzchnię terenu biologicznie czynnego ustalono na nie mniej niż 60% powierzchni działki budowlanej. Wskaźnik intensywności zabudowy określono na poziomie nie większym niż 0,7 i nie mniejszym niż 0,1, a maksymalnej powierzchni zabudowy na 25%. Ponadto ustalono także zasady kształtowania dachów.

- **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usług** o symbolach **1MN/U** – **14MN/U**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usługowej. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 12-13 m dla budynków mieszkalnych i usługowych oraz 4m dla budynków gospodarczych i garaży. Teren biologicznie czynny ustalono na nie mniej niż 35 - 40% powierzchni działki budowlanej. Wskaźnik intensywności zabudowy określono na poziomie nie większym niż 1,4 i 0,9 i nie mniejszym niż 0,1, a maksymalnej powierzchni zabudowy na 35 - 50%. Ponadto ustalono także zasady kształtowania dachów.

- **tereny zabudowy usługowej** o symbolach **1U** - **3U**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: zabudowa usługowa. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 12 i 13 m, a dla obiektów małej architektury 3 m. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 1,6 i 0,9 oraz nie mniejszym niż 0,1, a maksymalną powierzchnię zabudowy na 40-50%. Teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 25 - 40% powierzchni działki.

- **teren usług oświaty** o symbolu **1Uo**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: tereny usług oświaty. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 12 m, dla obiektów małej architektury 3 m. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 2,0 i nie mniejszym niż 0,1 maksymalną powierzchnię zabudowy określono na 50%, a teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 35% powierzchni działki.

- **teren usług kultu religijnego** o symbolu **1Uk**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren usług kultu religijnego. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż: 35

m dla budynków sakralnych, 4 m dla budynków gospodarczych, garaży, wiat i altan, 3 m dla obiektów małej architektury oraz 12 m dla pozostałych obiektów. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 0,8 i nie mniejszym niż 0,1 maksymalną powierzchnię zabudowy określono na 30%, a teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 40% powierzchni działki.

- **teren sportu i rekreacji** – o symbolu **1US**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: tereny sportu i rekreacji. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż: 4 m dla budowli i obiektów małej architektury. Teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 65% powierzchni działki.

- **cmientarz** – o symbolu **1ZC**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: cmentarz. Dla przedmiotowego terenu ustalono zagospodarowanie terenu i kształtowanie ładu przestrzennego zgodnie z przepisami odrębnymi. W ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację: domu przedpogrzebowego, kaplic, kostnic, kolumbariów, obiektów administracyjnych, socjalnych, gospodarczych. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż: 10 m, dla obiektów małej architektury: 3 m. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 0,3 i nie mniejszym niż 0,01. Maksymalną powierzchnię zabudowy określono na 10%, a teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 10% powierzchni działki.

- **tereny zieleni urządzonej** – o symbolu **1ZP, 2ZP** dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: tereny zieleni urządzonej. Na przedmiotowym terenie dopuszczono realizację ciągów pieszych oraz obiektów małej architektury. Wysokość obiektów małej architektury ustalono na nie więcej niż 3 m. Teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 70% powierzchni działki.

- **tereny zieleni nieurządzonej**, o symbolu od **1ZA** do **16ZA** dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: tereny zieleni nieurządzonej. Na części omawianych terenów ustalono ochronę Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy zgodnie z Uchwałą w sprawie utworzenia Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru Rzeki Rosicy w Płocku. Na pozostałych terenach zakazano dokonywania zmian w naturalnym ukształtowaniu terenu, a także wykonywania prac mogących naruszyć strukturę geologiczną skarp. Wprowadzono także zakaz zabudowy z jednoczesnym dopuszczeniem wykonywania prac związanych z budownictwem wodnym i infrastrukturą techniczną. Dopuszczono lokalizację ciągów pieszych i ścieżek rowerowych. Zawarto również ustalenia dotyczące ochrony obiektu kultu religijnego - kapliczki znajdującej się w granicach terenu 8ZA.

- **lasy** – o symbolu od **1ZL** do **4ZL**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: lasy. Na przedmiotowych terenach obowiązują zasady zagospodarowania zgodnie z przepisami odrębnymi.

- **teren infrastruktury technicznej** – elektroenergetyka o symbolu **1E**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren infrastruktury technicznej - elektroenergetyka. Wysokość zabudowy ustala się nie większą niż 6 m dla budynków gospodarczych, a także nie więcej niż 12 m dla pozostałej zabudowy. Wskaźnik intensywności zabudowy ustalono na poziomie nie większym niż 1,0 i nie mniejszym niż 0,01, maksymalną powierzchnię zabudowy określono na 30%, a teren biologicznie czynny ma stanowić nie mniej niż 10% powierzchni działki.

- **tereny wód powierzchniowych śródlądowych**, o symbolu od **1WS** do **8WS**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: tereny wód powierzchniowych i śródlądowych. Na tym terenie dopuszcza się budowę urządzeń melioracyjnych, przepustów, kładek, przejść, mostów, urządzeń służących ochronie przeciwpowodziowej, budowli hydrotechnicznych i urządzeń infrastruktury technicznej.

- **teren drogi głównej ruchu przyspieszonego** o symbolu **1KDG**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren drogi publicznej klasy. Dla terenu ustala się szerokość w

liniach rozgraniczających, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu od 25 do 41 m, z lokalnymi poszerzeniami w rejonach skrzyżowań.

- **teren drogi zbiorczej** o symbolu **1KDZ** dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: teren drogi publicznej klasy zbiorczej. Dla terenu ustala się szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu od 20 do 43 m, z lokalnymi poszerzeniami w rejonach skrzyżowań.

- **tereny dróg lokalnych** o symbolu od **1KDL** do **4KDL** dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren drogi publicznej klasy lokalnej. Dla terenów ustala się szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu 12 - 30 m, z lokalnymi poszerzeniami w rejonach skrzyżowań.

- **tereny dróg dojazdowych** o symbolu od **1KDD** do **35KDD**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren drogi publicznej klasy dojazdowej. Dla terenów ustala się szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu 10 - 27 m, z lokalnymi poszerzeniami w rejonach skrzyżowań.

- **tereny ogólnodostępnych ciągów pieszych o symbolu** od **1KDP** do **8KDP**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: teren ogólnodostępnego ciągu pieszego. Dla terenów ustala się szerokość w liniach rozgraniczających od 4 m do 16 m, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu.

- **tereny ogólnodostępnych ciągów pieszo-jezdnych o symbolu** od **1KDJ** do **37KDJ**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: tereny publicznych ciągów pieszo-jezdnych. Dla terenów ustala się szerokość w liniach rozgraniczających od 5 m do 18 m, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu.

- **tereny ogólnodostępnych parkingów o symbolu** od **1KP** do **2KP**, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe: tereny ogólnodostępnych parkingów. Dla terenów ustala się realizację parkingów w formie parkingów terenowych. Ustalono także minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni działki budowlanej na poziomie 10%.

2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

Na obszarze planu przewiduje się rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy usługowej. Wśród istniejącej zabudowy występują budynki mieszkalne jednorodzinne oraz budynki usługowe. Zabudowa osiedla jest zgrupowana w zwartym układzie przestrzennym. Formę osiedla determinuje istniejący układ dróg, który dzieli obszar zabudowany na poszczególne kwartały. Obszar objęty planem w części stanowi przestrzeń niezabudowana, w postaci nieużytków, łąk a także gęsto porośniętych zielenią wysoką terenów nadrzecznych, i lasów. Wprowadzenie planu doprowadzi do uzupełnienia zabudowy na terenach już przekształconych – z istniejącą zabudową. Ustalenia planu umożliwiają realizację zabudowy, dążąc jednocześnie do zachowania istniejących układów pasmowych i klinowych zieleni leśnej i nieprzekształconej. Ustalenia planu doprowadzą tym samym do zintensyfikowania zabudowy i bardziej efektywnego wykorzystania przestrzeni przeznaczonej na tereny mieszkalne, a jednocześnie do zachowania układów zieleni. Pozwoli jednocześnie na usystematyzowanie struktury zabudowy i wykreowanie przestrzeni o ujednoliconym charakterze. Utrzymanie terenów zieleni w formie pasów i klinów okalających tereny zabudowane sprzyjać będzie przewietrzaniu tych terenów, wpłynie także pozytywnie na m.in. mikroklimat.

W związku z występującym w granicach obszaru opracowania istniejącym cmentarzem, na rysunku planu wskazano przepisowe strefy sanitarne, a także umieszczono odpowiednie zapisy dotyczące realizacji zabudowy (w tym zakazujące prowadzenia określonych rodzajów działalności gospodarczych), wyznaczono linie zabudowy, co zapewnia zgodność ustaleń planu z wymogami przepisów odrębnych. Tym samym, wykreowano – zgodnie z przepisami –

warunki, które utrzymają brak negatywnego wpływu działalności, związanej z funkcjonowaniem cmentarza, na mieszkańców.

W ustaleniach planu zapisy dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego znajdują się zarówno w rozdziale ogólnym jak i w zapisach dotyczących poszczególnych terenów. W rozdziale ogólnym znalazły się ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, które nakazują zagospodarowywanie odpadów zgodnie przepisami regulującymi te kwestie, minimalizują także wpływ prowadzonej działalności na klimat akustyczny. Ponadto zakazują lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska - zakazy te nie dotyczą inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej i dróg publicznych, należy jednak podkreślić, że ich realizacja w obszarze planu jest konieczna do zachowania zastanej jakości środowiska, a w długofalowym wymiarze powinna przyczynić się do poprawienia jego elementów, np. jakości wód powierzchniowych. Wskazano także warunki, na jakich mogą być realizowane przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, pod warunkiem, że przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu i oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięcia, dla których odstąpiono od sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko. W ramach niniejszej prognozy nie ma możliwości oceny potencjalnego oddziaływania inwestycji, gdyż ich rodzaj i zakres nie jest w ustaleniach planu sprecyzowany. Dla poszczególnych typów zagospodarowania wyznacza się standardy akustyczne zgodnie z przepisami odrębnymi. Na obszarze planu ustalono standardy akustyczne jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów rekreacyjno – wypoczynkowych, a także jak dla terenów domów opieki społecznej w przypadku lokalizacji usług pomocy społecznej na terenie usługowym.

Ustalenia odnoszące się pośrednio do stanu środowiska przyrodniczego znajdują się także w rozdziale dotyczącym infrastruktury technicznej. Plan dopuszcza budowę nowych oraz przebudowę i rozbudowę istniejących sieci. W zakresie gospodarki ściekowej nakazuje się odprowadzanie ścieków poprzez miejską sieć kanalizacyjną, a także poprzez indywidualne oczyszczalnie ścieków, przy czym dopuszcza się także realizację bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe do czasu realizacji miejskiej sieci kanalizacyjnej. Ustalenia te sprzyjać będą zabezpieczeniu gruntów i wód podziemnych przed zanieczyszczeniami. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych z dachów budynków ustalono odprowadzanie powierzchniowe i zagospodarowanie na działce poprzez infiltrację do gruntu. Dopuszcza się także gromadzenie wód opadowych w zbiornikach retencyjnych, infiltracyjnych oraz infiltracyjno-odparowujących na terenie działki budowlanej oraz odprowadzanie niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych do ogólnodostępnego systemu kanalizacji. Takie ustalenia sprzyjać będą retencji wód na obszarze planu.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustalono zaopatrzenie z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła. Wskazane możliwości pozyskiwania energii cieplnej będą powodować nieznacznie negatywne oddziaływanie na środowisko, a w przypadku pozyskiwania energii z kolektorów słonecznych skutkować będą brakiem takiego oddziaływania. Rozbudowa sieci infrastruktury technicznej w tym sieci energetycznej jako podziemnej nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska i powinna być prowadzona zgodnie z przepisami szczegółowymi z zachowaniem wszelkich wymogów przewidzianych w przepisach dotyczących ochrony środowiska. Przebudowywanie istniejących sieci uzbrojenia technicznego na obszarze opracowania nie będzie powodować znacząco negatywnego wpływu na środowisko i będzie przyczyniać się do poprawy jakości życia i środowiska.

Obszar planu jest stosunkowo dobrze wyposażony w zielen przyuliczną. W większości pasów drogowych występują pasy zieleni w postaci zieleni niskiej, sporadycznie wysokiej. Natomiast zielen towarzysząca zabudowie jest zróżnicowana w małym stopniu. Istniejącą zie-

leń podawana jest silnej presji ze strony komunikacji i użytkowników. Występujące na terenie opracowania zadrzewienia towarzyszące zabudowie nie stanowią obiektów o walorach przyrodniczych, lecz mają znaczenie jedynie kompozycyjne i estetyczne. Plan nakazuje utworzenie powierzchni biologicznie czynnych wg wskaźników opisanych w następnym akapicie. Obszarami charakteryzującymi się różnorodną roślinnością, są tereny lasów, teren Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy, a także tereny zieleni nieurządzonej. Zapisy mające na celu ochronę terenów wchodzących w skład Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy zawierają ustalenia szczegółowe uchwały. W związku z zachowaniem znacznych powierzchni biotopu zapewnia się możliwość migracji i bytowania zwierząt, a także wegetacji roślin. Plan zapewnia jednocześnie ochronę tych terenów przed znacznymi przekształceniami, a tym samym przed dalszą ingerencją w środowisko przyrodnicze oraz ich funkcjonalne połączenie z terenami przyległymi.

W ustaleniach szczegółowych dla terenów zainwestowania znalazły się zapisy dotyczące powierzchni biologicznie czynnych, kształtu dachów oraz zabudowy. Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnych dla zabudowy mieszkaniowej ustalono na poziomie nie mniejszym niż 40 - 60% powierzchni działki, dla zabudowy usługowej nie mniej niż 25-40%, a terenów infrastruktury technicznej nie mniej niż 10%. Budynki znajdujące się na obszarze opracowania mają mieć zbliżoną kolorystykę elewacji – poprzez określenie dopuszczalnych barw. Określono także wąską grupę materiałów jakimi pokryte mogą zostać dachów w tym ich kolor. Sprecyzowano także dopuszczalny zakres spadków połączy dachowych.

Obszar objęty planem jest terenem w części niezabudowanym. Ustalenia planu spowodują uregulowanie rozwoju zabudowy, w tym m.in. jej struktury funkcjonalnej, wyglądu, estetyki, a także pozwolą wykreować przestrzeń nieoddziałującą negatywnie na stan środowiska i wpływającą pozytywnie na poziom życia mieszkańców dzięki określeniu standardów architektonicznych i spójnej kompozycji przestrzeni. Utworzona zabudowa mieszkalna dzięki zapewnieniu dostępu do infrastruktury technicznej i ustaleniom przyczyniającym się do ochrony środowiska będzie miała nieznaczny wpływ na środowisko. Znaczną uciążliwość powodować będzie droga główna, jednak w związku z lokalizacją pasma intensywnie zabudowanych terenów mieszkaniowych z usługami w jej bezpośrednim sąsiedztwie, a tym samym odseparowaniem pozostałych terenów osiedla, jej oddziaływanie w postaci hałasu i drgań będzie uciążliwe przede wszystkim dla najbliższej położonych terenów. Podobne uciążliwości powodować może również droga zbiorcza. W tym wypadku ustalenia planu dążą do zmniejszenia jej negatywnego oddziaływania na sąsiednie tereny poprzez wyznaczenie terenów zieleni nieurządzonej, a także odsunięcie potencjalnej zabudowy od drogi - za pomocą nieprzekraczalnych linii zabudowy. Na obszarze miasta odnotowuje się okresowe przekroczenia dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza. Ustalenia planu zapewnić mają możliwość redukcji emisji niskich poprzez dopuszczenie wykorzystania do celów grzewczych kolektorów słonecznych. Jednak to, czy alternatywne rozwiązanie będzie stosowane zależeć będzie od indywidualnych decyzji mieszkańców. W przypadku hałasu komunikacyjnego, powstającego w ramach istniejących, jak i realizowanych w związku z ustaleniami planu dróg, jest i będzie on ograniczony do pasów drogowych i stref im towarzyszących. W przypadku inwestycji budowlanych na tych obszarach potencjalny hałas będzie miał zasięg lokalny i okresowy.

3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Stan środowiska przyrodniczego na obszarze objętym planem miejscowym został przeanalizowany w rozdziale III *Prognozy*. Nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań rozumianych, jako zasadnicza zmiana czy przekroczenie określonych prawem parametrów i standardów jakości środowiska, naruszenia trwałości zasobów i ciągłości funkcji ekologicz-

nych na dużą skalę, zagrożenia dla liczebności i bioróżnorodności gatunków, istotnych barier dla migracji, zagrożenia dla obszarów przyrodniczo cennych wynikających z realizacji zapisów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Skutkiem rozwoju zabudowy będzie, jednak, powstawanie pewnych obciążeń środowiska, których oddziaływanie odnosić się będzie także do terenów położonych poza obszarem opracowania. Należy do nich zaliczyć zanieczyszczenia powstające na terenach komunikacji samochodowej, w wyniku produkcji energii cieplnej, czy też związanych z bytowaniem i prowadzeniem działalności – jak np. odpady. Ich zasięg oddziaływania na tereny nieobjęte projektem planu jest zależny od ich charakterystyki. Zanieczyszczenia powstające bezpośrednio na obszarze opracowania – pyły, gazy, etc. mogą oddziaływać na terenach sąsiednich, a w przypadku wystąpienia określonych warunków mieć nawet zasięg regionalny. Część zanieczyszczeń, związanych z bytowaniem mieszkańców i prowadzeniem działalności gospodarczych – jak np. odpady i ścieki - najsilniej oddziaływać będzie w miejscach ich neutralizacji – oczyszczalniach ścieków i punktach zrzutów oczyszczonych wód, wysypiskach śmieci lub miejscach ich utylizacji. Ich skala zależna będzie m.in. od zastosowanych technologii neutralizacji.

Ustalenia planu dążą do utrzymania terenów zieleni, w tym jej pasów i klinów bezpośrednio powiązanych z terenami zieleni i obszarami bytowania zwierząt. Takie rozwiązania zapewnią utrzymanie integralności tych terenów i zapewnią możliwość migracji zwierząt. Tym samym, ustalenia planu nie będą powodowały znaczących zmian w miejscach dotychczasowego bytowania i migracji zwierząt.

Skala oddziaływania na tereny położone poza obszarem opracowania będzie tym samym, jak wskazano wcześniej, zależna od rodzaju emisji, a także od ilości użytkowników obszaru objętego opracowaniem. Niemniej, należy podkreślić, iż w związku z charakterem projektowanej zabudowy i sposobem zagospodarowania obszaru opracowania nie przewiduje się wystąpienia znacznego oddziaływania na środowisko.

4. Wpływ ustaleń planu na elementy środowiska we wzajemnym powiązaniu

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Tereny objęte planem to tereny częściowo zainwestowane (zabudowa mieszkaniowa, usługi, infrastruktura techniczna, komunikacja) oraz tereny zieleni. Rozwój zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej oraz układu komunikacyjnego spowoduje ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych. Rzeźba terenu nie będzie w sposób istotny przekształcona w wyniku prac ziemnych przygotowujących tereny na posadowienie zabudowy. Prowadzenie do koncentracji zabudowy i zachowanie znacznych powierzchni terenów zieleni minimalizować będzie wpływ ustaleń planu na gleby i powierzchnię ziemi. Ustalenia planu utrzymują dotychczas wyznaczone tereny cmentarza, uwzględniają także wynikające z przepisów odrębnych odległości i zasady realizacji zabudowy w jego sąsiedztwie. Działalność prowadzona na tym terenie może mieć negatywny wpływ na gleby, jednak jego skala jest niezależna od ustaleń planu, a zasady funkcjonowania cmentarza określają przepisy odrębne.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Zabudowa i utwardzenie terenu prowadzą do ograniczenia możliwości bezpośredniego zasilania wód gruntowych, jednak ustalenia planu w znacznej mierze ograniczają tego skutki. Ustalenia planu dopuszczają odprowadzanie czystych wód opadowych na powierzchnię gruntu, ich retencjonowanie w obszarze działki budowlanej. Ponadto, zachowano znaczne powierzchnie terenów zieleni, w tym w obszarach bezpośrednio sąsiadujących z ciekami występującymi w obszarze planu. Działania te poprawią bilans wód gruntowych, zapobiegając przesuszeniu gruntu.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie wiązała się z przebywaniem na tym terenie dużej liczby osób (zamieszkiwanie, obiekty usługowe), tym samym będzie źródłem znaczącej ilości ścieków komunalnych. Ustalenia planu określają sposób odprowadzania ścieków komunalnych - poprzez miejską sieć kanalizacyjną (a do czasu jej realizacji do bezodpływowych zbiorników), a także poprzez przydomowe oczyszczalnie. Obiekty te realizowane muszą być zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych, w związku z tym należy uznać, że ich funkcjonowanie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na środowisko, a potencjalny negatywny wpływ wiązać się może jedynie z incydentalnymi wypadkami - np. w przypadku rozszczelnienia, uszkodzenia instalacji. Ewentualna uciążliwość dla środowiska z tytułu odprowadzenia oczyszczonych ścieków z miejskiej kanalizacji może wystąpić głównie w miejscu zrzutu z oczyszczalni do wód powierzchniowych. Wszystkie te zapisy gwarantują właściwą gospodarkę wodami na obszarze planu.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze objętym planem ustala się zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych systemów grzewczych m.in. z alternatywnych źródeł energii. Regulacje te przyczynią się do ograniczenia emisji niskiej. Popularność stosowania nieemisyjnych źródeł energii zależeć będzie od uwarunkowań ekonomicznych oraz lokalnych warunków terenowych. Dodatkowym czynnikiem emitującym zanieczyszczenia do atmosfery będzie ruch kołowy na trasach komunikacyjnych. W przypadku obszaru planu jest on położony w pobliżu drogi krajowej nr 62 o znaczącym natężeniu ruchu. Ponadto, projekt planu przewiduje realizację drogi klasy zbiorczej, oznaczonej symbolem 1KDZ, która również charakteryzować się może dużym natężeniem ruchu. Przewiduje się także występowanie, okresowo, wzmożonego ruchu lokalnego – zwłaszcza w godzinach tzw. „szczytu” komunikacyjnego, tj. w godzinach porannych i popołudniowych, a tym samym emisji zanieczyszczeń do powietrza na obszarze planu. Ustalenia planu dążą do ograniczenia emisji zanieczyszczeń pochodzących z tzw. emisji niskiej, poprzez ustalenie zaopatrzenia w energię cieplną z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła, a także dopuszczenie zaopatrzenia z systemów uzyskujących energię cieplną z kolektorów słonecznych. Ponadto, ustalono także zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej. Eliminacja zagrożenia, jakim jest emisja zanieczyszczeń, jest jednak możliwa nie tylko w oparciu o działania planistyczne - ograniczenie uciążliwości ruchu samochodowego polegać może m.in. na rozwoju i promocji systemu komunikacji zbiorowej, która stanowiłaby alternatywne rozwiązanie dla transportu indywidualnego, czy rozbudowie ścieżek rowerowych.

Wpływ na klimat akustyczny

Na obszarze planu brak jest obiektów usługowych czy przemysłowych będących źródłem ponadnormatywnego hałasu. Źródłem hałasu komunikacyjnego oddziałującym w znacznym zakresie na obszar opracowania będzie głównie droga krajowa nr 62 oraz - w pewnym stopniu – drogi klasy zbiorczej. Pozostałe drogi wytwarzać będą hałas uciążliwy przede wszystkim jedynie dla zabudowy – lub terenów - zlokalizowanej w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Dla powstającej zabudowy wprowadzono standardy akustyczne, a ich dotrzymanie zależne będzie w dużej mierze od działań inwestycyjnych prowadzonych w ramach terenów komunikacji. Prowadzona na obszarze planu działalność usługowa również może być źródłem nieznacznego, okresowego hałasu. Hałas ten, zgodnie z ustaleniami, nie będzie jednak wykraczać poza granice zajmowanej działki, a w przypadku pojawienia się uciążliwości dla terenów chronionych należy podjąć działania techniczne i organizacyjne zmierzające do jego ograniczenia w celu dotrzymania wyznaczonych w planie standardów.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Tereny zieleni towarzyszącej zabudowie ukształtowane są głównie w oparciu o gatunki roślin ozdobnych i odpornych na warunki miejskie. Ustalenia planu określają minimalny udział powierzchni biologicznie czynnych na poziomie 10 - 80% powierzchni działki budowlanej. Dodatkowo na terenach zabudowy mieszkaniowej, zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz zabudowy usługowej wskazano strefy ochronne od lasów, na których obowiązuje zagospodarowanie zgodne z przepisami odrębnymi w związku z wymaganiami przeciwpożarowymi.

Zabudowa nieużytków spowoduje nieznaczące ograniczenie stref dotychczasowego bytowania zwierząt – ze względu na jej realizację w obszarach już przekształconych. Ustalenia zabezpieczają tereny chronione jaru rzeki Rosicy, leśne oraz znaczne powierzchnie zieleni nieurządzonej przed negatywnym wpływem i degradacją. Są to tereny będące istotnym elementem lokalnej przyrody, stanowiące korytarze ekologiczne dla zwierząt. Tym samym zakazano lokalizacji zabudowy (z wyjątkiem lokalizacji budowli regulacyjnych, urządzeń melioracji, urządzeń infrastruktury technicznej, a także jazów, przepustów, kładek, przejść), wykonywania przekształceń struktury geologicznej i rzeźby tego terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie terenów, likwidowania starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych. Występujące na obszarze planu tereny zieleni urządzonej charakteryzują się niewielką powierzchnią, nie mają bezpośredniego połączeń z pozostałymi terenami zieleni, w związku z czym nie stanowią istotnego fragmentu systemu przyrodniczego obszaru opracowania. W związku z powyższym można stwierdzić, iż ustalenia planu nie będą miały znacznego wpływu na istniejącą dotychczas różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy.

Wpływ na klimat lokalny

Istniejąca i planowana zabudowa będzie miała nieznaczący wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, głównie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Powstanie i intensyfikacja zabudowy może prowadzić do ograniczenia przewietrzania obszaru. A także skutkować przesuszaniem powierzchni, pyleniem. Jednakże, ustalenia planu poprzez zachowanie znacznych terenów zieleni – klinów i pasów zieleni, a także wysokie wskaźniki wymaganego minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnych – dążą do zapobiegnięcia lub radykalnego zmniejszenia skali wymienionych zjawisk.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Obszar objęty planem nie posiada obecnie wysokich walorów architektonicznych. Mimo to ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy), charakteru zabudowy (zabudowa jednorodzinna, usługowa), kolorystyki, geometrii i formy dachów. Stwarza to możliwość estetycznego i harmonijnego wizualnie zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe terenów miejskich.

Na obszarze objętym planem występują stanowiska archeologiczne wpisane do Krajowej Ewidencji Zabytków Archeologicznych. Są to: stanowisko archeologiczne nr 79 (AZP 50-54/32) oraz stanowisko archeologiczne nr 82 (AZP 50-54/35). Ustalenia planu zapewniają ochronę wspomnianych stanowisk. Występuje tu także budynek kościoła p.w. Najświętszego Serca Jezusowego wpisany do rejestru zabytków dawnego województwa płockiego, nr 567 z 23.02.1988r. Ustalenia planu nie będą miały negatywnego wpływu na ten obiekt. W obszarze planu zlokalizowany jest także obiekt kultu religijnego - kapliczka, która chroniona jest poprzez ustalenia planu. Na obszarze opracowania znajduje się Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Jaru rzeki Rosicy, dla którego wyznaczono ustalenia pozwalające na jego ochronę, a tym samym prowadzące do zachowania obszaru cennego krajobrazowo w skali lokalnej. Wpływ ustaleń na zasoby naturalne – atmosferę, wody, tereny zieleni - w tym rośliny i zwierzęta, sprecyzowano w odpowiednich fragmentach niniejszego opracowania.

Wpływ na zdrowie ludzi

Rozwój zabudowy i układu komunikacyjnego przyczyni się do zwiększenia zasięgu uciążliwości z nimi związanych (m.in. emisje zanieczyszczeń powietrza, emisje hałasu, zmniejszenia powierzchni otwartych i terenów zieleni). Liczba mieszkańców, którzy mogą być narażeni na uciążliwości tym samym nieznacznie wzrośnie. Zmiana warunków zamieszkiwania, na terenach istniejącej zabudowy, z uwagi na skalę i charakter wprowadzanej zabudowy, nie powinna mieć wpływu na zdrowie ludzi. Ustalenia planu nie wprowadzają uciążliwych funkcji, a uporządkowanie struktury przestrzennej i uregulowanie zasad lokalizacji zabudowy i infrastruktury technicznej powinny zagwarantować istnienie dobrych warunków do zamieszkania.

V. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego gminy. Ilość powierzchni, na których dopuszcza się zabudowę jest konsekwencją dotychczas przyjętych strategii planistycznych gminy. Ustalenia planu skupiają zabudowę w zwartym obszarze, co jest korzystne m.in. z punktu widzenia środowiskowego, ekonomicznego i krajobrazowego. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z przepisami odrębnymi, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia planu nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych i zawierają wiele rozwiązań korzystnych dla środowiska na obszarach zurbanizowanych, dlatego prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy. Ponadto, należy wskazać, iż tereny znajdujące się w obszarze opracowania podlegają ustaleniom obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, który uznać można za alternatywę wobec proponowanych ustaleń.

W zakresie ładu przestrzennego konieczny jest harmonijny rozwój poszczególnych terenów. Zabudowa powinna być wyposażona w odpowiednią infrastrukturę techniczną, co zapobiegnie degradacji środowiska. Korzystanie z walorów środowiska przyrodniczego powinno zakładać zachowanie równowagi, tak aby zapobiegać negatywnej antropopresji.

W ustaleniach planu zawarto rozwiązania korzystne dla ograniczenia negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania na środowisko przyrodnicze i na ludzi.

VI. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Obszar objęty planem stanowią tereny częściowo zagospodarowane, jednak obszar opracowania wciąż wykazuje znaczne rezerwy terenów możliwych pod zainwestowanie. Zaniechanie realizacji ustaleń planu skutkować będzie realizacją zabudowy zgodnie z ustaleniami dotychczas obowiązującego planu. Jednakże, zauważalne są zmiany w trendach zamierzeń inwestycyjnych mieszkańców, czego wydatnym odzwierciedleniem są składane do planu wnioski dot. zmian przeznaczenia terenów. Tym samym, możliwe jest wystąpienie sytuacji, w której, tereny inwestycyjne zlokalizowane w obszarach z istniejącą infrastrukturą techniczną i komunikacyjną nie zostaną zabudowane, a potencjalni inwestorzy wybiorą alternatywną lokalizację. Ustalenia planu dążą do realizacji połączeń przestrzennych z istniejącą zabudową osiedli Podolszyce i Borowiczki, a których brak również skutkować będzie zmniejszeniem atrakcyjności osiedla Imielnica w oczach mieszkańców i potencjalnych inwestorów. Ponadto, realizacja planu jest reakcją na przyjęte przez władze miasta kierunki rozwoju przestrzennego, określone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

VII. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Metody analizy realizacji ustaleń zawartych w przedmiotowym planie polegają na ocenie projektowanego oddziaływania ustaleń planu i skuteczności przewidywanych w nim działań zapobiegających, ograniczających oraz kompensujących negatywne oddziaływanie na środowisko. Dla analizy skutków realizacji ustaleń Planu zaleca się kompleksową analizę porównawczą przeprowadzaną w oparciu o dane uzyskane w toku regularnego monitoringu środowiska przyrodniczego oraz zmian zachodzących w sferze społecznej i gospodarczej. Za najbardziej istotne, uznać należy monitorowanie:

- zmian w strukturze użytkowania gruntów (m.in. powierzchnia gruntów otwartych i terenów zainwestowanych oraz ich wzajemne proporcje),
- zmian jakości poszczególnych komponentów środowiska (m.in. powietrza wody, gleby, klimatu akustycznego),
- zmian w sferze społecznej i gospodarczej obszaru (poziom zadowolenia mieszkańców terenów sąsiadujących, bezrobocie, zmiany podaży miejsc pracy itp.).

Monitoring skutków realizacji ustaleń przedmiotowej zmiany planu winien być prowadzony w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej, zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta. Wyniki wyżej wymienionej analizy powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a więc takie analizy również co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady winny być przeprowadzone. W niniejszym opracowaniu proponuje się natomiast, aby takie analizy były przeprowadzane raz na dwa lata.

Pełna analiza skutków realizacji postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinna dodatkowo uwzględniać zmiany zachodzące w środowisku przyrodniczym i społecznym, zarówno ilościowe jak i jakościowe. Badaniu jakości środowiska przyrodniczego służy regularny monitoring poszczególnych jego komponentów. Analiza porównawcza wyników przeprowadzanych w ramach monitoringu pomiarów i obserwacji powinna być podstawową metodą analizy skutków realizacji ustaleń Planu w środowisku przyrodniczym.

Do prowadzenia monitoringu środowiska zobligowane są państwowe organy monitoringu środowiska. Sposoby prowadzenia pomiarów oraz ich częstotliwość określają dla poszczególnych elementów środowiska przepisy odrębne.

VIII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Wymogi i cele ochrony środowiska są coraz częściej akcentowane w planowaniu przestrzennym, a zasadom zrównoważonego rozwoju podporządkowuje się niemal wszelkie działania w przestrzeni. Cele ochrony środowiska określane są w strategicznych dokumentach programowych i ustawowych, zarówno w tych o znaczeniu krajowym, jak i regionalnym i lokalnym. Podstawowymi dokumentami określającymi zasady zrównoważonego rozwoju oraz traktującymi o szeroko pojętej ochronie środowiska, są:

- 1) na szczeblu krajowym:
 - Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030 r.,
 - Polska 2025 - długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju (2000 r.),
 - Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016;
- 2) na szczeblu regionalnym:
 - 1) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego (2014 r.),
 - 2) Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2030 (2013 r.),
 - 3) Program Ochrony Środowiska Województwa Mazowieckiego na lata 2011-2014 z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r. (2012 r.),
 - 4) Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 (2012 r.).

Wymienione dokumenty zawierają już ustalenia opracowań o znaczeniu międzynarodowym i wspólnotowym: dyrektywy i strategie. Poniżej, w tabeli, przedstawiono w jaki sposób strategiczne cele ochrony zasobów naturalnych oraz poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego, określone w Polityce ekologicznej państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, zostały uwzględnione w projekcie Planu.

Sposób uwzględnienia w projekcie Planu celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu krajowym

CELE USTANOWIONE NA SZCZEBLU KRAJOWYM (Polityka ekologiczna państwa):	USTALENIA MPZP:
Zachowanie bogatej różnorodności biologicznej na różnych poziomach organizacji: wewnątrzgatunkowym, gatunkowym, ponadgatunkowym, wraz z umożliwieniem zrównoważonego rozwoju gospodarczego kraju, który w sposób niekonfliktowy współistnieje z różnorodnością biologiczną.	Określono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnych, wymagany do zachowania. Wyznaczono tereny zieleni nieurządzonej 1ZA – 16ZA, gdzie dopuszcza się wyłącznie budowę: urządzeń melioracyjnych, przepustów, jazów, kładek, przejść, mostów, urządzeń służących ochronie przeciwpożarowej, budowli regulacyjnych i urządzeń infrastruktury technicznej, ciągów pieszych i ścieżek rowerowych. Wyznaczono także tereny zieleni urządzonej 1ZP i 2ZP.
Prace w kierunku racjonalnego użytkowania zasobów leśnych przez kształtowanie ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej z zachowaniem bogactwa biologicznego.	W obszarze objętym Planem zachowano tereny lasów.
Racjonalizacja gospodarowania zasobami wód powierzchniowych i podziemnych w taki sposób, aby uchronić gospodarkę narodową od deficytów wody i zabezpieczyć przed skutkami powodzi oraz zwiększenie samofinansowania gospodarki wodnej. Naczelnym zadaniem będzie dążenie do maksymalizacji oszczędności zasobów wodnych na cele przemysłowe i konsumpcyjne, zwiększenie retencji wodnej oraz skuteczna ochrona głównych zbiorników wód podziemnych przed zanieczyszczeniem.	Ustalono zaopatrzenie w wodę dla potrzeb bytowo-gospodarczych i przeciwpożarowych z sieci wodociągowej. Dopuszczono rozwój sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej. W zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych obowiązuje odprowadzanie powierzchniowe i zagospodarowanie na działce poprzez infiltrację do gruntu wód opadowych i roztopowych z dachów budynków, z możliwością ich retencji w obszarze działki. Ustalono odprowadzanie ścieków do miejskiego systemu kanalizacji lub bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe - do czasu jego realizacji.
Ochrona powierzchni ziemi, w szczególności gruntów użytkowanych rolniczo.	Określono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnych, wymagany do zachowania. Ustalono zakaz trwałego składowania odpadów w miejscach ich powstania.
	Ustalono obowiązek urządzenia nawierzchni miejsc na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, lokalizowanych na terenie, w sposób uniemożliwiający przedostawanie się zanieczyszczeń do ziemi.
Racjonalizacja zaopatrzenia ludności oraz sektorów gospodarczych w kopaliny i wodę z zasobów podziemnych oraz otoczenia ich ochroną przed ilościową i jakościową degradacją.	W obszarze objętym Planem brak jest złóż kopaliny i ujęć wód podziemnych. W zasięgu obszaru nie wyznaczono stref ochronnych ujęć wód podziemnych. Obszar planu znajduje się w granicach GZWP nr 215 – dla którego ustalono ochronę, zgodnie z przepisami odrębnymi.
Spełnienie zobowiązań wynikających z Traktatu Akcesyjnego i dyrektyw unijnych dotyczących limitów emisji zanieczyszczeń.	Ustalono zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła.
Utrzymanie lub osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód, w tym zachowanie i przywrócenie ciągłości ekologicznej cieków.	Ustalono odprowadzanie ścieków do istniejącej sieci kanalizacyjnej. Zachowano obszary zieleni występującej wzdłuż cieków wodnych.
Znaczne zwiększenie odzysku energii z odpadów komunalnych w sposób bezpieczny dla środowiska.	W zakresie gospodarki odpadami ustalono obowiązek urządzenia nawierzchni miejsc na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych w sposób uniemożliwiający przedostawanie się zanieczyszczeń do ziemi. Ustalono zakaz trwałego składowania odpadów w miejscach ich powstania.
Eliminacja kierowania na składowiska zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz zużytych baterii i akumulatorów.	Ustalono zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej. Dopuszczono także lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, których moc nie przekracza 100 kW.
Pełne zorganizowanie krajowego systemu zbierania wraków samochodów i demontaż pojazdów wycofanych z eksploatacji. Zorganizowanie systemu preselekcji sortowania i odzysku odpadów komunalnych, aby na składowiska nie trafiało ich więcej niż 50% w stosunku do odpadów wytworzonych w gospodarstwach domo-	Ustalono zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej, elektroenergetycznej, oraz z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła.
Wiarygodna ocena narażania społeczeństwa na ponadnormatywny hałas i nadmierne oddziaływanie pól elektromagnetycznych i podjęcie kroków do zmniejszenia tego zagrożenia tam, gdzie jest ono największe.	W obszarze planu nie występują obiekty mogące być źródłem nadmiernego promieniowania elektromagnetycznego.

Źródło: opracowanie własne na podstawie tekstu przedmiotowego Planu oraz Polityki ekologicznej państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.

Projekt miejscowego planu zgodny jest z zapisami *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka* oraz z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Projekt planu powiązany jest również z wieloma programami służącymi realizacji inwestycji celu publicznego oraz odpowiednio uwzględnia zadania formułowane w opracowaniach sporządzanych na różnych stopniach administracji rządowej lokalnej czy ponadlokalnej. Poprzez to wypełnia określone w ponadlokalnych planach i programach kierunki rozwoju na szczeblu powiatowym, wojewódzkim i krajowym. W projekcie planu uwzględniono również inne dokumenty związane z rozwojem przestrzennym (prawomocne obowiązujące decyzje administracyjne) czy inne odnoszące się pośrednio do terenów będących przedmiotem opracowania.

Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2030,
- Strategia Rozwoju Kraju do 2020,
- Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010 – 2020,
- Dyrektywy Unii Europejskiej: 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r.,
- Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000,

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m. in.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.,
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

Ponadto cele planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej. Są to między innymi:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres

działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.

- Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 przedstawia cele w zakresie rozwiązań systemowych, wśród których wyróżnia włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych, a przede wszystkim do energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki komunalnej i budownictwa, rolnictwa, leśnictwa i turystyki, aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska, zarządzanie środowiskiem, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowisk, rozwój badań i postęp techniczny oraz ponoszenie odpowiedzialności za szkody w środowisku. Dokument ten dostrzega ważną rolę w ekologizacji planowania przestrzennego i użytkowania terenu oraz w edukacji ekologicznej i dostępie do informacji.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Ustanowione na poziomach międzynarodowym i krajowym cele polityki ekologicznej znalazły swoje odzwierciedlenie w opracowanych na poziomie regionalnym dokumentach strategicznych, takich jak: „Program ochrony środowiska województwa mazowieckiego na lata 2011-2014 z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r.” czy „Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2014-2020”.

Nadrzędnym celem Programu ochrony środowiska województwa mazowieckiego na lata 2011 – 2014 z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r. jest: ochrona środowiska naturalnego z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju, jako podstawa poprawy jakości życia mieszkańców regionu. W ramach poszczególnych działań dąży się do: poprawy jakości środowiska, racjonalnego wykorzystania zasobów naturalnych, ochrona przyrody, poprawy bezpieczeństwa ekologicznego oraz edukacji ekologicznej społeczeństwa.

Ponadto „Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2014-2020” stawia sobie za cel m.in.: zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w całkowitej produkcji energii, poprawę jakości powietrza w miastach poprzez obniżenie emisji zanieczyszczeń do dopuszczalnego poziomu, dwukrotne zwiększenie odsetka odpadów komunalnych zbieranych selektywnie.

Podobnie jak w przypadku dokumentów krajowych należy stwierdzić, że analizowany projekt prawidłowo realizuje zadania postawione przez dokumenty wojewódzkie. Plan w wystarczającym zakresie przedstawia zagadnienia z zakresu ochrony środowiska, ochrony dóbr kultury, ochrony zdrowia ludzi itd. Jego ustalenie nie wprowadzą żadnych znaczących zmian, powodujących zagrożenia zdrowia mieszkańców, mienia i środowiska, a proponowane zainwestowanie zostało wprowadzone z poszanowaniem zrównoważonego rozwoju omawianego obszaru.

Plany miejscowe nie odnoszą się bezpośrednio do ochrony środowiska, jednak pośrednio realizują idee zrównoważonego rozwoju wskazując przeznaczenia dla poszczególnych terenów

z uwzględnieniem aspektów środowiskowych i walorów przyrodniczych obszarów. Analizowany plan miejscowy obejmuje obszary objęte ochroną na terenie gminy, są to tereny będące częścią Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy. Zawarte zapisy dążą do zachowania naturalnych cech tego obszaru oraz jego ochrony jego środowiska przed degradacją.

Plany miejscowe realizują zapisy zawarte w art. 71-73 ustawy Prawo ochrony środowiska w odniesieniu do sposobów zagospodarowania terenów oraz form ochrony przyrody. Ponadto z *Prawa ochrony środowiska* i z *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynika wprowadzenie w planach miejscowych standardów akustycznych dla poszczególnych typów zabudowy chronionej przed hałasem, a także wskazanie udziału powierzchni biologicznie czynnych dla poszczególnych przeznaczeń terenów. W kontekście tych przepisów w tekście planu uwzględnia się aspekty środowiskowe w zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Ponadto aspekty środowiskowe uwzględniane są w ramach zapisów dotyczących infrastruktury technicznej, systemów komunikacji i wreszcie przeznaczeń poszczególnych terenów. Plany miejscowe są także zgodne z kierunkami zagospodarowania przestrzennego zawartymi w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka* oraz pozostałymi dokumentami strategicznymi w obrębie gminy, powiatu, województwa i kraju.

W kwestii ochrony powietrza dla terenu miasta Płocka obowiązuje „*Program ochrony powietrza dla strefy miasto Płock, w której zostały przekroczone poziomy dopuszczalne pyłu zawieszonego PM10 i pyłu zawieszonego PM2,5 w powietrzu.*” - to dokument przygotowany w celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomów dopuszczalnych i alarmowych pyłu zawieszonego PM10 i poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 oraz ograniczenia skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

Program zakłada podjęcie wielodziedzinowych działań mających na celu osiągnięcie zamierzonej poprawy jakości powietrza w strefie miasta Płocka:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej przewiduje się m.in.: rozbudowę centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą, ograniczanie strat ciepła poprzez termomodernizacje budynków, ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych.

2. W zakresie ograniczania emisji liniowej dążyć będzie się m.in. do: całościowego zintegrowanego planowania rozwoju systemu transportu w mieście, stworzenia zintegrowanego systemu kierowania ruchem ulicznym, kierowania ruchu tranzytowego z ominięciem miasta, rozwoju systemu transportu publicznego, rozwoju systemu Park & Ride, rozwoju systemu ścieżek rowerowych, intensyfikacji okresowego czyszczenia ulic.

3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetycznego spalania paliw przewiduje się m.in.: ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i pyłu zawieszonego PM2,5 poprzez sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii, stosowanie odnawialnych źródeł energii, zmniejszenie strat przesyłu energii.

4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródeł technologicznych przez: stosowanie efektywnych technik odpylania gazów odlotowych, zmianę technologii produkcji, w tym likwidację źródeł o znaczącej emisji pyłu, zmianę profilu produkcji.

5. W zakresie edukacji ekologicznej i reklamy m.in. poprzez kształtowanie właściwych zachowań społecznych, prowadzenie akcji edukacyjnych, promocję nowoczesnych i niskoemisyjnych źródeł ciepła, wspieranie przedsięwzięć polegających na promocji towaru i usług propagujących model konsumpcji zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju, w tym w zakresie ochrony powietrza.

6. W zakresie planowania przestrzennego poprzez: uwzględnianie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających

ograniczenie emisji pyłu zawieszzonego PM10 i pyłu zawieszzonego PM2,5, planowanie rozbudowy miasta w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miasta”.

Ponadto założenia określające cele i kierunki polityki ekologicznej miasta Płocka – a także działania, które mają przyczynić się do ich realizacji zawiera Program Ochrony Środowiska dla Miasta Płocka, przyjęty Uchwałą Nr 438/XXV/2016 z 29 listopada 2016 roku. Program sporządzony został na lata 2016-2022. Celami długoterminowymi Programu są: dalsza poprawa jakości powietrza atmosferycznego na terenie Miasta do wymaganych standardów, zminimalizowanie uciążliwego hałasu i utrzymanie jak najlepszej jakości stanu akustycznego środowiska, utrzymanie dotychczasowego stanu braku zagrożeń dla środowiska i mieszkańców ze strony pola elektromagnetycznego, zapobieganie zagrożeniom powodziowym, ochrona zasobów wód powierzchniowych i podziemnych, uporządkowanie gospodarki wodno - ściekowej, racjonalne gospodarowanie zasobami geologicznymi, ochrona gleb, dalszy rozwój systemu gospodarki odpadami, ochrona zasobów przyrodniczych, przeciwdziałanie występowaniu poważnych awarii.

Ustalenia planu stwarzają warunki do realizacji wymienionych powyżej programów w zakresie działań inwestycyjnych poprzez dopuszczenie zaopatrzenia z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła. Ponadto regulują inne inwestycyjne działania dotyczące np. zachowania możliwie największej powierzchni terenów zieleni na obszarach przeznaczonych do zabudowy, realizacji ścieżek rowerowych, czy odpowiedniego kształtowania linii zabudowy.

Obszar objęty opracowaniem obejmuje tereny Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy chroniącego krajobraz oraz obszar rzeki Rosicy. Przyjęte ustalenia przyczynią się do zwiększenia ochrony tych terenów. Ustalenia planu dzięki kompleksowym regulacjom dotyczącym odprowadzania ścieków, odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz retencjonowania wód opadowych, czy odprowadzania do kanalizacji niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych, realizują główne cele środowiskowe w odniesieniu zarówno do wód powierzchniowych jak i podziemnych, a tym samym zabezpieczając wody rzeki Rosicy przed zanieczyszczeniem pochodzącym z terenów zabudowanych. Ponadto, zabezpieczają tereny Zespołu przed bezpośrednim oddziaływaniem na niego, np. poprzez zakaz dokonywania zmian w strukturze geologicznej, zakaz zabudowy itd.

IX. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy jako podstawowe przyjęto założenie, że autorzy projektu MPZP uwzględnili wszystkie aspekty ochrony środowiska. Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń MPZP oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

Wydzielono trzy grupy, w ramach powyższej klasyfikacji, które przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:4000 oraz opisano w niniejszym tekście.

A Tereny zieleni nieurządzonej oznaczone symbolem od **1ZA** do **16ZA**, lasy – od **1ZL** do **4ZL**, tereny wód powierzchniowych śródlądowych – od **1WS** do **8WS**, tereny zieleni urządzonej – **1ZP**, **2ZP**.

B Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - od **1MN** do **50MN**, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej - od **1MNe** do **5MNe**, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usługowej – od **1MN/U** do **14MN/U**, tereny zabudowy usługowej **1U** – **3U**, tereny zabudowy usług oświaty - **1Uo**, teren zabudowy usług kultu religijnego - **1Uk**, teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyka **1E**, tereny ogólnodostępnych parkingów - od **1KP** do **2KP**, tereny dróg publicznych klasy lokalnej – od **1KDL** do **4KDL**, tereny dróg publicznych klasy dojazdowej od **1KDD** do **35KDD**, tereny publicznych ciągów pieszo-jezdnymi – od **1KDJ** do **37KDJ**, tereny publicznych ciągów pieszych – od **1KDP** do **8KDP**, teren sportu i rekreacji - **1US**, cmentarz - **1ZC**.

C Teren drogi publicznej klasy głównej – **1KDG**, teren drogi publicznej klasy zbiorczej – **1KDZ**.

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Przyjęte i przedstawione powyżej założenia niniejszej prognozy opracowano w odniesieniu do wydzielonych grup, oznaczonych na mapie „Prognozy Oddziaływania na Środowisko ustaleń projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Imielnica” w Płocku” literami A, B i C. Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń MPZP na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

A Tereny zieleni nieurządzonej ZA i tereny wód powierzchniowych śródlądowych WS, lasy ZL, tereny zieleni urządzonej ZP, które będą miały **korzystny wpływ na środowisko i krajobraz**. Tereny objęte niniejszą grupą stanowią bardzo istotny element lokalnego środowiska przyrodniczego. Mają wpływ na lokalny mikroklimat, umożliwiają migrację zwierząt, stanowią siedlisko roślin. Są także ważnym składnikiem lokalnego krajobrazu. Są to tereny przekształcone w niewielkim stopniu. Ustalenia planu przewidują ochronę naturalnego ukształtowania terenów zieleni oraz zakaz wykonywania prac mogących naruszyć strukturę geologiczną skarp, w tym także zakaz realizacji zabudowy – za wyjątkiem realizacji budowli hydrotechnicznych, służących ochronie przeciwpowodziowej, obiektów infrastruktury technicznej i małej architektury. Ustalenia te pozwolą na ochronę istniejącego stanu przyrody, jednocześnie powodując ograniczenie dalszego wpływu antropopresji na te tereny.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako bardzo korzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako niezauważalne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednio i pośrednio, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako częściowo odwracalne.

B Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej MNe, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług MN/U, tereny zabudowy usługowej U, teren zabudowy usług oświaty Uo, teren zabudowy usług kultu religijnego Uk, tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka E, tereny dróg publicznych klasy lokalnej KDL, tereny dróg publicznych klasy dojazdowej KDD, teren publicznych ciągów pieszo-jezdnymi KDJ, teren ogólnodostępnych ciągów pieszych KDP,

teren sportu i rekreacji US, cmentarz ZC które będą miały **nieznacznie uciążliwy wpływ na stan środowiska i krajobraz**. Są to, ogólnie rzecz biorąc, tereny zabudowane i przeznaczone pod zabudowę z ciągami pieszymi i drogami publicznymi. Zabudowa tych terenów przyczyni się do utwardzenia nawierzchni, zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej, zmian w lokalnym klimacie (siła wiatru, temperatura). Ustalenia planu przewidują zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na poziomie co najmniej 10-65% powierzchni działki. Zieleń na terenach zabudowanych będzie podnosić estetykę obszaru i jego walory krajobrazowe, przyczyni się także do zmniejszenia efektu „wyspy ciepła” i skuteczniejszego przewietrzania obszaru. Ustalenia planu wykorzystują dostępne zapisy dotyczące ograniczenia i wyeliminowania uciążliwości istniejącego i planowanego zagospodarowania. Dotyczy to m.in. niskoemisyjnych, a także odnawialnych źródeł ciepła w gospodarstwach domowych, zaopatrzenia terenu w niezbędne media, w tym w sieć kanalizacyjną i deszczową, możliwość retencji, prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami. Okresowo może dochodzić do zwiększenia negatywnego oddziaływania z terenów komunikacji, a na ograniczenie jego wielkości i częstotliwości wpływ będą miały m.in. działania związane z miejską polityką transportową. W zakresie ochrony przed hałasem ustala się bierne zapisy o dopuszczalnych poziomach dźwięku, zgodnie z przepisami szczególnymi. W prognozie zaleca się wykorzystanie wszelkich dostępnych rozwiązań organizacyjnych (rozwój transportu zbiorowego, promocja transportu rowerowego oraz rozwój infrastruktury rowerowej) i technicznych (dźwiękoszczelne okna, układ pomieszczeń, materiały o podwyższonej dźwiękoszczelności) w celu dotrzymania tych standardów. Ustalenia dotyczące układu zabudowy, architektury, estetyki zabudowy, wysokości i ilości kondygnacji pozwalają stwierdzić, że walory krajobrazowe przestrzeni zabudowanej zostaną zachowane i nie nastąpi wprowadzenie elementów dysharmonijnych i zaburzających strukturę przestrzenną. Realizacja planu pozwoli na uzupełnienie zabudowy, na terenach zabudowanych. Funkcjonowanie istniejącego cmentarza wiąże się z możliwością zanieczyszczenia gleb. Jednakże, zastosowane ustalenia planu powinny być skutecznym narzędziem do zmniejszenia lub zabezpieczenia przed negatywnym oddziaływaniem związanym z jego funkcjonowaniem.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – niekorzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe lub okresowe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne i częściowo odwracalne.

C Teren istniejącej drogi głównej KDG, teren drogi publicznej klasy zbiorczej KDZ, które będą miały **uciążliwy wpływ na środowisko** (hałas komunikacyjny, emisje do atmosfery i gleby, zanieczyszczone wody opadowe). Intensywność ruchu na drodze głównej w obrębie planu będzie zależeć częściowo od organizacji komunikacji w mieście, jednak główny wpływ będą miały czynniki pozalokalne – m.in. dostępność alternatywnych dróg i środków między-miastowego transportu. Uciążliwości pochodzenia komunikacyjnego, w związku z odległością lokalizacji terenów mieszkaniowych od niniejszej drogi, mogą wpływać na obniżenie jakości warunków zamieszkiwania na bezpośrednio sąsiadujących z nią terenach. Tereny komunikacji są i pozostaną źródłem emisji do atmosfery oraz będą wpływały na powstawanie zjawiska miejskiej wyspy ciepła, z uwagi na znaczny stopień utwardzenia powierzchni terenu.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako niekorzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako duże, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne i częściowo odwracalne.

3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania

Realizacja ustaleń planu będzie miała pewien wpływ na zmiany środowiska poza obszarem MPZP. Istniejąca i projektowana zabudowa wraz z układem komunikacyjnym powoduje uciążliwości bytowe proporcjonalne do liczby mieszkańców (zanieczyszczenia powietrza, ścieki i odpady komunalne, wody opadowe z terenów utwardzonych, zużycie wody, energii elektrycznej, ciepła i gazu) i natężenia ruchu. Uciążliwości z tym związane zaznaczą się w miejscach obioru ścieków komunalnych, utylizacji odpadów, a także w rejonach wytwarzania mediów – np. sąsiedztwie elektrowni. Ustalenia planu kreują nowe tereny pod inwestycje, w związku z tym część dotychczasowych powierzchni biologicznie czynnych zostanie utwardzona. Ruch samochodowy (osobowy i ciężarowy) powoduje emisję zanieczyszczeń do atmosfery, substancji ropopochodnych do gruntu, a także hałasu.

Ustalenia planu zakazują inwestycji szczególnie uciążliwych dla środowiska, z wyjątkiem infrastruktury technicznej i komunikacji, dlatego oddziaływanie tych terenów na otoczenie nie powinno być zauważalne. Realizacja ustaleń planu może przyczynić się do zachowania lub nieznaczego pogorszenia stanu środowiska przyrodniczego - szczególnie w odniesieniu do jakości klimatu akustycznego, ale także stanu atmosfery, gleb oraz bioróżnorodności.

4. Oddziaływanie transgraniczne i na obszary Natura 2000

Zgodnie z przepisami zawartymi w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, z rozdziału 3, działu VI dotyczącego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów, stwierdza się, iż opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

Na terenie miasta Płocka znajdują się dwa obszary siedliskowe należące do sieci Natura 2000: „Dolina Środkowej Wisły” (PLB140004) i „Kampinoska Dolina Wisły”(PLH140029), Obszar objęty planem to tereny znajdujące się w sąsiedztwie granicy gminy, nie zlokalizowane w granicach ww. obszarów siedliskowych. Istniejące i planowane zagospodarowanie nie będzie miało wpływu na warunki siedliskowe wymienionych obszarów Natura 2000. Ustalenia planu w sposób prawidłowy regulują elementy wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów zurbanizowanych, co powinno poprawić jakość środowiska. Zawarto także ustalenia chroniące przed degradacją tereny jaru rzeki Rosicy – połączonego z wymienionymi wcześniej obszarami.

X. STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje zagadnienia związane z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców, ochroną zasobów naturalnych, a także kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Analizuje stan funkcjonowania środowiska i jego poszczególnych elementów oraz określa potencjalne zmiany w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu, zarówno w obszarze opracowania, jak i w obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem. Ponadto zawiera informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią związanych z ustaleniami planu miejscowego.

Obszar planu to obecnie tereny częściowo zabudowane oraz pokryte roślinnością wysoką i niską, przeznaczone w przeważającej mierze pod lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej. Ustalenia planu spowodują rozwój zabudowy, a tym samym częściowe utwardzenie i degradację terenu. Jednak przyjęte wskaźniki minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnych stanowiącą będą częściową kompensatę. Jednocześnie, ustale-

nia planu – np. rozbudowa infrastruktury technicznej - pozwolą na ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko, a także spowodują powstanie zabudowy o uporządkowanej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, dopełniającej istniejący krajobraz o charakterze osiedlowym. Obszar planu znajduje się w obrzeżnej części miasta, dla którego nie prowadzono bezpośrednich badań poziomów zanieczyszczeń powietrza. Należy jednak przyjąć iż wartości te będą zbliżone do tych osiągniętych w części centralnej miasta. W przypadku hałasu jego uciążliwość okresowo może przekraczać dopuszczalne poziomy w strefach sąsiadujących z drogą główną. W wyniku realizacji ustaleń planu, nieznacznie zwiększy się uciążliwość tych terenów w strukturze miejskiej m.in. pod kątem wzrostu produkcji zanieczyszczeń. Ustalenia planu ograniczają powstawanie emisji niskich poprzez nakaz stosowania niskoemisyjnych i bezemisyjnych źródeł ciepła, a także możliwość wykorzystania energii słonecznej. Jednak to czy takie rozwiązania będą stosowane zależeć będzie od indywidualnych decyzji mieszkańców oraz programów pomocowych realizowanych na obszarze miasta. W przypadku hałasu komunikacyjnego jest on ograniczony do pasów drogowych i najbliższej położonych stref, w wyniku realizacji planu zasięg hałasu zwiększy się do przestrzeni wokół nowo powstałych dróg. Hałas ten będzie miał zasięg lokalny i okresowy.

Zgodnie z metodyką prognozy na obszarze objętym planem wyznaczono trzy grupy terenów o wpływie na środowisko przyrodnicze i krajobraz – korzystny, nieznacznie uciążliwy i uciążliwy.

Istniejące i planowane zagospodarowanie nie będzie miało wpływu na warunki siedliskowe wymienionych obszarów Natura 2000. Plan w odpowiedni sposób zabezpiecza tereny Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego Jaru rzeki Rosicy oraz lasów i istniejących terenów zieleni nieurządzonej przed degradacją i znacznymi przekształceniami w wyniku antropopresji. Chroni tym samym środowisko bytowania i migracji zwierząt oraz wegetacji roślin, będące zarazem istotnym elementem krajobrazu. Ustalenia planu regulują zasady wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów zurbanizowanych, co powinno przyczynić się do zachowania lub poprawy jakości środowiska oraz zabezpieczenia przed jego degradacją. Plan przewiduje uporządkowanie struktury przestrzennej i rozwój funkcji o nieznacznych uciążliwościach, w postaci m.in. zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Projekt planu, przy wsparciu przepisów szczególnych, będzie ograniczać uciążliwości terenów zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej. Niemożliwe jest jednak wyeliminowanie wszystkich uciążliwości planowanego zagospodarowania.

Ustalenia planu wprowadzają ograniczenia w lokalizacji obiektów szczególnie uciążliwych oraz w sposób poprawny ograniczają zanieczyszczenia środowiska gruntowo – wodnego i atmosfery. Planowane zagospodarowanie nie powinno w sposób znaczący oddziaływać na środowisko przy zastosowaniu zapisanych w planie ustaleń dotyczących pośrednio i bezpośrednio ochrony środowiska.